

[Søren Olesen.]

have fastholdt sit oprindelige forslag om, at skattebetaling ikke skulle være en betingelse for valgret i nogen henseende.

(Kort bemærkning).

Ordføreren (Holger Eriksen): I anledning af det ærede medlem hr. Søren Olesens bemærkninger om ændringsforslag nr. 3 til stk. 5 gør jeg opmærksom på, at det ærede medlem har helt ret i sin opfattelse. Det har været udvalgets forudsætning, at den skatterestance, som man oparbejdede under den militære tjenestetid, ikke skulle komme vedkommende til skade. Det er desværre ikke blevet udtrykt helt i overensstemmelse med det, man ønskede, og det må forudsættes, at der vil komme et ændringsforslag til tredje behandling.

Lorentzen: Jeg skal sige nogle få bemærkninger til flertallets ændringsforslag nr. 9 angående henstand, særlig hvad angår de to sidste linier i stk. 3. Det er ganske givet, at disse to linier vil give anledning til megen diskussion og til uhørt besværlighed, ikke mindst for kommunalbestyrelserne, og jeg tror næsten at turde sige, at der næppe vil være en kommunalbestyrelse her i landet, som vil være glad for denne bestemmelse. Der er heller ingen grund til at være glad for den, rent bortset fra hvad man iøvrigt måtte mene om selve spørgsmålet, thi bestemmelsen er malet med så bred en pensel, at den i virkeligheden kræver en indgående fortolkning for ikke at blive meningsløs og komme i modstrid med det, der formentlig trods alt er forslagsstillernes tankegang.

Det er givet, at som forslaget er formuleret, betyder det, at det er irrelevant, hvor stor restancen er, forudsat at der er bevilget restancen henstand i henhold til ansøgning indleveret senest den 30. september forud for valget; han bevarer under alle omstændigheder sin valgret. Det er imidlertid ikke uden interesse for forståelsen af denne bestemmelse, der er blevet malet med denne

meget brede pensel, hvorledes indenrigsministeriets vejledning vil blive, for ellers føler jeg mig nogenlunde sikker på, at kommunalbestyrelserne vil få meget hovedbrud. Jeg kunne eventuelt tænke mig, det endte med, at man bad om at få bestemmelsen tilbage i udvalget til nærmere afklaring og uddybning. Uden nogen vejledning risikerer man let at komme ud i, hvad jeg vil kalde en ren karikatur af bestemmelsen, for selv om ordene som sagt er unødvendigt brede i deres formulering, må der naturligvis ligge en eller anden sund tanke bag, for faderen til denne regel er jo en mand, der tit har mange sunde og gode tanker, men denne sunde tanke har efter min mening ikke fundet udtryk i disse ord.

Ordene „har overholdt“ må ved fortolkningen naturligvis vække formodning om, at der er noget at overholde, d. v. s. at i hvert fald et eller flere afdrag må ligge forud for valget, for ellers er der jo ikke noget at overholde; hvis man udsætter til 1. april, som man måske nok kan efter ordene, så er der jo intet at overholde, der er intet at honorere manden for ved at give ham valgret.

Det var det ene spørgsmål, som måske nok er af en noget tung juridisk karakter, men det er samtidig et ret praktisk spørgsmål.

Videre må man vel gå ud fra, at stort set de samme grunde til afslag i skatten må motivere, at man kan give henstand, for ellers kommer denne henstand til at stå så underlig bar, og med den tendens, demokratiet har til at fortolke alt muligt ind i ordene, kan man jo ret hurtigt regne ud, hvordan de ender med at blive fortolket, hvis der ikke kommer en vejledning eller der ikke her fra denne talerstol straks bliver sagt noget om dette spørgsmål.

Så vil jeg gerne stille mig selv det spørgsmål, hvem der skal give henstand. Jeg går ud fra, det er den samlede kommunalbestyrelse, der skal give henstand, ikke et enkelt udvalg, ej heller er det tilstrækkeligt, at pantefogeden giver henstand; det går jeg